

[Bente Juncker]

og fordi dets problemer på en række områder er specielle set i forhold til andre nyere højere uddannelsesinstitutioner. Det er et ældgammelt universitet med en bred vifte af anerkendte forskningsmiljøer, både inden for og uden for universitetet, som det tager lang tid at bygge op, og som er vigtige for det danske samfund. Det indtager en central rolle gennem det samfundssamspil, der er muliggjort af beliggenheden i København, bl.a. i umiddelbar nærhed af de store industrier.

Kontakten mellem forskermiljøerne og industrivirksomhederne er tæt; den ene er så at sige afhængig af den anden. Universitetets grundforskning er leverandør af de kvalificerede forskere, som virksomhederne rekrutterer fra til deres målrettede forskning. Med den størrelse, danske virksomheder har, er der ikke basis for, at de selv kan uddanne deres forskere, sådan som de virkelig store i udlandet kan det.

Lad mig her i forbifarten nævne, at en stor tysk koncern kan investere 2 mill. D-Mark pr. arbejdsdag alene i farmaceutisk forskning. Det siger lidt om, hvor svært det er at skulle holde trit i international sammenhæng med de rammer, vi må bevæge os inden for. Men store danske virksomheder er alligevel af vital betydning for universitetet på grund af de væsentlige midler, der ydes til grundforskning herfra. Københavns universitet skal efter CDs mening i en sparetid prioriteres højere end f.eks. Roskilde universitetscenter. De samfundsrelaterede serviceopgaver, som kan løses takket være den brede vifte af forskningsmiljøer ved Københavns universitet, og som de muligvis ikke får krediteret tilstrækkeligt, ser vi som noget meget værdifuldt. Disse opgaver kan ikke løses af en, lad mig kalde det forsøgsvirksomhed som RUC.

Et enkelt eksempel på sådanne serviceopgaver er rigspolitiets mulighed for at få videnskabeligt underbygget støtte i opklaringen af alvorlige forbrydelser ved f.eks. at indsende plantemateriale fra et gerningssted til analyse ved botanisk centralinstitut. Det mener jeg kan være med til at belyse, hvor vigtigt det er, at vi tør tage et politisk ansvar for en prioritering, der måtte tilsi, at vi delvis må nedlægge et center som RUC for at bevare noget, der er mere væsentligt med hensyn til fagligt indhold.

Omprioritering og omstilling er nøgleord i planlægningen i de nærmeste år, og disse ting kan ikke ske tilfredsstillende, uden at man har samarbejdsvilje fra både institutioners og organisationers side. Jeg vil derfor meget håbe, at disse vil leve op til deres ansvar og medvirke til at få problemerne løst så smidigt som vel muligt i erkendelse af, at tiden lige nu altså ikke er inde til at stille alt for mange krav.

Det er forhåbentlig et overgangsfænomen, der er tale om, og det kan være svært at vågne op til realiteterne efter de glade 1960'ere, men vi er nødt til i fællesskab at sikre, at der ikke sker uoprettelige skader på grund af manglende lyst til samarbejde, så vi kan bevare et godt grundlag for ny og videre udvikling om nogle år, når der igen kan lindes på penge-kasselåget.

Besparelserne ligger inden for en 2-3 pct.s ramme, og vi ved udmærket, at det kan mærkes på budgettet på de enkelte institutter, hvis det udregnes i kroner. Men det er da værd at bemærke, at ministeren vil lægge vægt på, at disse besparelser ikke fordeles som generelle reduktioner, men som selektive foranstaltninger.

Der er imidlertid ingen grund til at skjule, at nedskæringer, sådan som CD også var med til at gennemføre det ved spareforliget med den daværende regering i 1980, ikke giver forbedringer. Selvfølgelig gør de da ikke det, men vi er nødt til at gennemføre dem, og vi er parat til at tage ansvar også nu, og vi giver hermed tilslutning til undervisningsministerens redegørelse i dag.

Angående frykten for afskedigelser, som er forståelig nok, vil jeg afslutningsvis sige, at vi må opfordre til, at man holder op med den obstruerende holdning til rekrutteringsplanen; den er et tilbud, man bør tage imod.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg forstår, at ministeren er inde på at tildele os alle sammen en slags vrissekvota, og så vil jeg sige, at jeg synes, han alligevel selv i forbindelse med denne besvarelse har taget godt hul på sin kvota, og at det må føre til lidt mere afslappede debatter på andre områder.

Nu synes jeg ikke, vrisning i og for sig er problemet i forbindelse med besvarelsen, men derimod, at der ligesom er tale om både